

konservativ-agrariske Forhaandsindrømmelser, men ellers er der jo ikke noget. Det er mærkværdigt, at det Forslag kommer fra det ærede Medlem, der i Foraaret saa skarpt brød Staven over det Asger Karstensen'ske Forligsforslag, der ikke havde denne Bestemmelse om $\frac{2}{3}$ Majoritet, som vel nok er den allervæsentligste konservative Garanti, der opstilles af det ærede Medlem. Men ellers er der jo ikke noget helstøbt eller mærkværdigt. Det er et Lejlighedsarbejde, det er Aftenhusfid, det er noget, det ærede Medlem har følt Trang til at sidde nogle Aftener og sysle med. Det kunde jo være ganske morsomt at se, hvordan det vilde tage sig ud, naar man gennemgik alle Grundlovens Paragraffer, filede lidt her og rettede lidt hist. Men Regeringens Forslag er i Virkeligheden ganske anderledes helstøbt, det er der Karakter i, det er der Linier i. Det er i mange Henseender meget moderat, men det er en Helstøbning, det havde jeg Lejlighed til at udvikle i Fjor, og jeg tror, det var Inderrigsministeren, der i Søndags paa et Møde i Holbæk fuldstændig rigtigt sagde, at det ærede Medlem fra Ringkøbings Forslag var et Pluksammen alle Vegne fra, ikke af nye store Tanker, men af, hvad det ærede Medlem har læst og hørt i de sidste Aars Grundlovsdebatter. Der er Folkeafstemningstanken i meget ringe Skikkelse. Det er en Tanke, som har været fremsat tidligere fra socialdemokratisk og radikal Side, og som jeg har set Magister Harald Nielsen og Professor Knud Berlin omtale. Saa siger det ærede Medlem: Lad os se, om vi ikke kan putte den ind her. Der er Bestemmelsen om de $\frac{2}{3}$ Majoritet. Den er taget fra Højres Ændringsforslag i Fjor. — der drejede det sig ganske vist om Afstemning i Rigsdagen og ikke om Folkeafstemning, — hvad der betyder, at man gør et Mindretal til Herre over Flertallet. Det betyder, at man sætter en Bom for al fremtidig Udvikling. Det betyder det, som ogsaa den højtærede Inderrigsminister meget rigtigt gjorde opmærksom paa, at det er et formelt Udtryk for, hvad vi nu faktisk har, at der til Forandring af den nuværende Grundlov af 1866 kræves en betydelig kvalificeret Majoritet. Derfor er Grundlovsforandringer saa vanskelige, derfor er det saa nødvendigt at samle et saa stort Flertal derom. Dette vil man nu i dette Udkast have slaaet fast for evige Tider i den fremtidige Grundlov. Det er altsaa taget direkte fra Højre. Uopløseligheden er ogsaa en Tanke, der har været udkastet før, og saa fremdeles. Det er et Sammensurium af

Tanker, der har været fremme før. Dette har faaet mig til at tænke paa, hvad jeg har hørt, at det, som i sin Tid var medvirkende til, at det ærede Medlem fik en saadan Indflydelse, bl. a. var den Egen-skab hos ham, at han — det var særlig i Reformpartiets Møder i 90erne — kunde sidde ganske stille og høre, hvad den ene og den anden sagde, og, naar Mødet var ved at slutte, stille et Forslag, hvor den ene syntes, der var lidt af hans, og den anden, at der var lidt af hans, og derved blev det ærede Medlem ligesom Enhedsmærket i Partiet paa en ganske nem og behagelig Maade. Noget lignende er det, han nu mener at kunne: blive Enhedsmærket i den nuværende Grundlovssituation ved saadan at plukke lidt ud alle Vegne fra og lave et Sammensurium deraf. Han tænker: Højre vil synes, at der er noget af deres, de Radikale vil synes, at der er noget af deres, Magister Harald Nielsen vil synes, at der er noget af hans, og Professor Knud Berlin finder ogsaa en lille Bid. Paa den Maade skulde det blive det store Grundlovsforslag, som kunde samle Stemmerne.

Saa er der ganske vist en stor Tilføjelse, og det maa være den, Godsejer Rottbøll tænkte paa, naar han glædede sig over andre Forslag, der var tagne op. Men gaar dette Forslag i Virkeligheden synderlig videre i almindelig Revision af den nuværende Grundlov end det Berntsenske Forslag? Der er Punktet om, at Bestemmelserne om Rigsretten kan afgøres ved almindelig Lov, ikke ved Grundloven? Det er ganske ubetydeligt, og det er Ændringerne i de andre Paragraffer ogsaa i alt væsentligt. Denne Mandag, der bliver til Tirsdag, betyder intet som helst. Det hele er kun Regeringens Forslag lavet lidt om. Der er et Par reaktionære Tilføjelser, hvad det politiske angaar, men ellers er det ikke nogen gennemført Revision af Grundloven. Løfteparagrafferne, som den om Retsplejen, bliver uforandrede. Det er ikke denne totale Gennemgang af Grundloven, som man vil give det Udseende af. Nej, af virkelige Tilføjelser, af nye, store Punkter, der tages op til Revision, er der i Virkeligheden kun § 3. Det radikale Venstres Ordfører strejfede dette Spørgsmaal, Spørgsmaalet om § 3's Afskaffelse, altsaa om Folkekirken's Ophævelse eller i alt Fald om, at Spørgsmaalet om Folkekirken tages ud af Grundloven. Det har unægtelig interesseret mig at se et saadant Forslag fremsat netop fra den Side. Jeg har under de kirkelige Debatter fra Aaret 1900 indtil i Fjor haft nogen Lejlighed til ogsaa at følge den Side i dens kirkepolitiske Opfattelse, og